

Jõulumäng

Neil päevil sündis, et keiser Augustus andis käsu üles kirjutada kogu maailm

See üleskirjutus oli esimene ja toimus, kui Küreenius oli Süüria maavalitseja.

Ja kõik läksid endid laskma kirja panna, igalüks oma linna.

Siis läks ka Joosep Galileast Taaveti linna, mida hüütakse Petlemaks, sest ta oli pärit Taaveti kojast ning soost, ennast laskma kirja panna ühes Maarja, oma kihlatud naisega, kes oli käima peal.

Laul: Igat aastal jälle ilmub jõululaps
neitsi Maarja sülle, et meid õnnistaks.
Astub röömsal palgel majast majasse
pühal jõuluvalgel rajast rajasse.
Meile sisse astu, meel meil röömsaks tee,
õnnes Sulle vastu, lapsed, rutake!

P E T L E M M A S

Vasakul on taustaks vöörastemaja, paremal õõ-
maja. Vöörastemaja ees seisab Perenaine, õõmaja ees
Peremees. Õuel mängivad lapsed Mirjam ja Benjamin
puupulkadega ja kividega. Joosep ja Maria sisenevad.
Võib näha, et nad on väsinud. Nad kõnnivad pikkamisi
paar ringi ja peatuvad siis õõmaja ees.

MARIA: Aeg hiline. Nii väsinud ma.
Jala käidud, pikk olnud maa.
Oh, Joosep, armas Joosep mu,
sa sissepääsu siia palu!

JOOSEP: Petlemma jõudnud me reisihoos.
Me Taaveti kojast ja ta soost.
Meil õigus on magamiseks siin.
Saad rahu, kaob väsimus ja piin.

(Koputab kepiga vastu maad).

Uks ava, hea peremees, ja luba
puhkamiseks meile väike tuba!

PEREMEES: Mu maja on täis. Ei sisse lase.
Kerjustele siin puudub ase.
Kas on säärastest kellelgi kasu,
kes peavarju eest iial ei tasu?

(Maria peidab näo kätesse).

JOOSEP: Oh ära nuta! Me lähme nüüdsama
teisele uksele koputama.
Avage! Avage! Me alandlikult
palume nurgakest üheks ööks ainult.

PERENAIN: Parema rahva jaoks mu trahter,
2 kus täna täidet iga lahter.
Siin asub üks vürst oma pojaga.
Ta seotud on Taaveti kojaga.

MARIA: Sul endal on ju lapsed, aga siiski
ei tea
midagi halastusest, vaestest lugu
ei pea.

JOOSEP: Katan sind oma mantliga,
kui heidad maha magama.

(Lästab mantli maha).

Ei mingit ohtu siin karta saa,
Taaveti Jumal me valvaja.

(Lapsed, kes on istunud ja sosistanud teine-
teisele, tulevad nüüd kiiresti).

BENJAMIN: Ei, ei! Me käime karjas. Tallis
on meil lehmad ja eeslid hallid. *Matti!*

2. laps Tulge vaid kaasa! Löögem mesti!
Seal siis magate julgelt, hästi.

MIRJAM: Meie suur härg ja tige eesel
on valvel kui vahid sel öösel.

MARIA: Oh kallid lapsed,
säng põhust ja õlgedest -
see oleks meile
nagu eiderisulgedest.

JOOSEP: Tule naine, tule! Meil julgeolekuga
muret pole. Kaitstud see talli tulekuga.

(Lapsed võtavad teineteise käest kinni ja lähe-
vad ees. Maria ja Joosep järgnevad).

LAPSED: Tallis on nii soe ja tore,
kedagi seal karta pole.
Tulge ainult!

Aga nende seal olles sai aeg täis, et Maarja pidi maha saama,
ja ta tõi ilmale oma esimese poja ja mähkis ta mähkmetesse ja
asetas ta söime, sest neil polnud muud aset majas.

Laul: Püha õõ, õnnistud õõ, kõik on maas rahu sees,
Joosep valvab ja Maarjal seal, puhkab lapsuke
põlvede peal. Maga patuste rõõm, maga patuste rõõm!
Püha õõ, õnnistud õõ, ingli hää! välja peal
laulab hõisates: "Halleluuja!". Rõõmu kuulutab
karjastel ta: Kristus sündinud teil, Kristus sündinud
teil!

Püha õõ, õnnistud õõ, Ilmamaa, rõõmusta: Sulle
sündinud Lunastaja, armu kuulutab kõigile ta!
Päästja tulnud on meil, päästja tulnud on teil!

Ja seal paigus olid karjased väljal õitsis pidamas valvet oma
karja juures.

Ja Issanda ingel astus nende ette ja Issanda auhiilgus paistis
nende ümber ja nemad kartsid üliväga. Ja ingel ütles neile:

Ärge kartke! Sest vaata, ma kuulutan teile suurt rõõmu,
mis saab osaks kõigele rahvale: Sest teile on täna Taaveti
linnas sündinud Õnnistegija, kes on Issand Kristus. Ja olgu
teile tunnuseks: Te leiaste lapse mähitud ja söimes magavat.

Ja äkitselt oli inglisa ühes taeva sõjaväe hulk. Need kiitsid
Jumalat ning ütlesid:

Au olgu Jumalale kõrges ja maa peal rahu inimeste seas,
kelledest temal on hea meel.

Laul: Ma tulen taevast ülevalt, häid sõnumeid toon teile sealt
neid toon ma teile rõõmuga, neid tahan mina kuulutada.
Üks laps on täna sündinud, kui ammust ajast töötud.
See kaunis ilus lapsuke on teie rõõm ja kallis õnn.
See on me Issand Jeesus Krist, kes tahab aita hädalist,
see on see Õnnistegija, kes teid võib patust lunasta.

Kui siis inglid olid läinud nende juurest ära taevasse,
ütlesid karjased üksteisele:

Läki nüüd Petlemma ja vaadake mis on sündinud, millest Issand
on meile teatanud.

Kaks karjast lamavad pikali maas. Näib nagu magaksid. Kolmas, ühe noor, istub sirgelt ja vaatab jahmunult suurt tähte, mis on taevastühtinud. Kohe ärkavad ka teised karjased ja asuvad põlvitama. Esiplaanil paremal ja vasakul seisavad Esimene ja Teine jutustaja, riie-
tatud maani ulatuvasse rõivaastesse.

"UKS KARJASTEST:

Mingem, velled,
otsima seda, kellest
inglid laulsid!

TEINE KARJANE:

Jätame julgelt lambad ja talled.
Vaadake, täht meile näitamas teed!

KOLMAS KARJANE:

Kunagi nii rõõmus ei ole olnud ma.
Tulge nüüd, rändame jalamaid Petlemma!

Ja nad tulid tötates ning leidsid Maarja ja Joosepi ja lapsukese, kes magas söimes.

Aga kui nad seda nägid, teatasid nad asjast, mis neile oli üteldud selle lapsukese kohta

Ja kõik, kes seda kuulsid, panid imeks, mida karjased neile rääkisid.

Ent Maarja pidas kõik need sõnad meeles ning mõtles nendele oma südames.

Ja karjased läksid tagasi Jumalale au andes ja teda kiites kõige eest, mis nad olid kuulnud ja näinud, nõnda nagu neile oli üteldud.

Laul: Oh lapsed, kõik tulge ja rutake nüüd
siit Petlemma kuulma, kuis inglite hüüd!
Katena Sää! söime on heitnud üks lapsuke end,
Maria kes on meie Issand ja ühtlasi vend.

Lotta Nüüd heinte pääl puhkab, kel taevas ja maa
Oh leiaks ta aset mu südames ka
Ja väljal, kuis kõlamas inglite keel:
"Au kõrges, all rahu ja rahval hää meel."

KOLMEKUNINGAPÄEVA LEGEND

Tagapool on näha tall Joosepi, Maria ja Jeesus-
lapsaga. Kaks väikest ingliti põlvitavad kummalgi
pool. Vasakul kangemal seisab vaene väike tütarlaps.
Tema vastas keskel põlvitavad karjased. Jutustajad
esiplaanil paremal ja vasakul. Lund maas kujutab
voodilina, mis kätkeb jõuluroose oma kortsudes. Tä-
he valgus püha perekonna kohal.

ESIMENE JUTUSTAJA:

Püha laps lamas, ase heintest.

Väljas talv. Külma õhkus seintest.

TEINE JUTUSTAJA:

Püha laps lamas õlgedest voodis.

Põhjatuul väljas leelutas oodi.

ESIMENE: Ja kõrgel talli kohal, taevavõlvil

suur täht. Kogu maa ta sära oli tulvil.

TEINE: Ta näitas valgust pimedal kõrbera'al

kolmele kuningale Hommikumaalt.

(Kolm tarka meest tulevad pikkamisi vasemalt
kinkidega, hoides neid kõrgel peade kohal.
Üks nendest on must).

ESIMENE JUTUSTAJA:

Kuningas Melkior kuldristi kandis,

Idamaa rikkus kus tunda end andis.

Baltasar kõigutas virgalt viirukiastjat

ja Kaspar lõhnavat mürri üles näis tõstvat.

Siis põlvili laskusid põrandale kivikõvast,

ning tall oli valgustet tähe paistest

nii säravast.

KOLM TARKA:

Siin puhkad sa nagu vangis

ses vaeses ja kõvas sängis.

Kui maailm oleks suurem

sest praegusest veelgi,

ehitud kullast

ja pärlikarpidest teedki,

ta siiski liiga vilets oleks

sinule, Jeesuslaps, asemeks.

ul: Ühes tähtis-taevateelk, toas õnnis jõuluhelk.

Tuled ilul hiilgavad: nõnda jõulud tulevad.

Maria

Helena

Lisa

Katrin

Unne

Toovad ilu igavest rahuriigi radadest

lahkelt laulab laste suu, särab kaunis jõulupuu.

Kallis jõululapsuke, ilmu meie keskele.

Siida uueks loo, meile jõulu-õnne too!